

ระเบียบคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม
ว่าด้วยค่าตอบแทนในการส่งคำคู่ความหรือเอกสารในคดีผู้บริโภค
พ.ศ. ๒๕๕๗

โดยที่เป็นการสมควรให้มีระเบียบว่าด้วยค่าตอบแทนในการส่งคำคู่ความหรือเอกสาร
ในคดีผู้บริโภค

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหาร
ราชการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม (ก.บ.ศ.) จึงออกระเบียบไว้
ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมว่าด้วย
ค่าตอบแทนในการส่งคำคู่ความหรือเอกสารในคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้ ถ้าข้อความมิได้แสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

“ค่าตอบแทน” หมายความว่า เงินที่จ่ายให้แก่เจ้าพนักงานศาลในการส่งคำคู่ความ
หรือเอกสารในคดีผู้บริโภค

“คำคู่ความหรือเอกสาร” หมายความว่า บรรดาคำฟ้อง คำให้การ คำร้องทั้งหลาย
ที่ยื่นต่อศาลเพื่อตั้งประเด็นระหว่างคู่ความ หรือเอกสารอื่นใดในคดีผู้บริโภคที่ดำเนินการโดยผู้บริโภค
หรือผู้มีอำนาจฟ้องคดีแทนผู้บริโภค

“หัวหน้าส่วนราชการศาลยุติธรรม” หมายความว่า ประธานศาลฎีกา ประธาน
ศาลอุทธรณ์ ประธานศาลอุทธรณ์ภาค อธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น และผู้พิพากษาหัวหน้าศาล

“เจ้าพนักงานศาล” หมายความว่า ข้าราชการศาลยุติธรรม ลูกจ้างและพนักงาน
ราชการศาลยุติธรรม

“ภัยพิบัติ” หมายความว่า ภัยธรรมชาติหรือความเสียหายอย่างใด ๆ ซึ่งเกิดขึ้น
โดยที่ผู้ซึ่งได้รับความเสียหายนั้นไม่มีส่วนที่จะต้องร่วมรับผิดชอบ

ข้อ ๔ การส่งคำคู่ความหรือเอกสาร ให้ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ หรือส่งทาง
ไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับด่วนพิเศษก่อน

ในกรณีส่งโดยวิธีตามวรรคหนึ่งไม่ได้หรือมีเหตุจำเป็นเร่งด่วน ให้ศาลสั่งให้ส่งโดย
เจ้าพนักงานศาล

ข้อ ๕ ให้เจ้าพนักงานศาลที่ได้รับมอบหมายให้ส่งคำคู่ความหรือเอกสารได้รับ
ค่าตอบแทนโดยเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณ

อัตราค่าตอบแทนในการส่งคำคู่ความหรือเอกสารโดยเจ้าพนักงานศาล ให้เป็นไป
ตามบัญชีค่าตอบแทนในการส่งคำคู่ความและเอกสารในคดีผู้บริโภคท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๖ ในกรณีดังต่อไปนี้ ให้ส่งโดยเจ้าพนักงานศาลคนเดียวและให้จ่ายค่าตอบแทน เท่ากับหมายเดียว

(๑) ในกรณีคดีเดียวกัน มีผู้รับคำคู่ความหรือเอกสารหลายคนและระบุที่อยู่ในแขวง หรือหมู่บ้านเดียวกัน

(๒) ในกรณีหลายคดี มีผู้รับคำคู่ความหรือเอกสารเป็นบุคคลเดียวกัน และระบุที่อยู่ เดียวกัน

ในกรณีหลายคดี มีผู้รับคำคู่ความหรือเอกสารหลายคน และระบุที่อยู่ในแขวง หรือหมู่บ้านเดียวกัน หัวหน้าส่วนราชการศาลยุติธรรมอาจกำหนดให้ส่งโดยเจ้าพนักงานศาลคนเดียว และให้จ่ายค่าตอบแทนเป็นรายคดี แต่อาจกำหนดค่าตอบแทนแต่ละคดีต่ำกว่าอัตราที่กำหนดไว้ในบัญชีค่าตอบแทนในการส่งคำคู่ความและเอกสารในคดีผู้บริโภคดีได้

ข้อ ๗ ในกรณีที่การส่งคำคู่ความหรือเอกสารไม่อาจดำเนินการได้ตามปกติเนื่องจาก สภาพภูมิประเทศ การคมนาคม หรือภัยพิบัติ หัวหน้าส่วนราชการศาลยุติธรรมอาจกำหนดให้จ่าย ค่าตอบแทนได้ตามความเหมาะสม

ข้อ ๘ การส่งคำคู่ความหรือเอกสารแทนศาลอื่นโดยเจ้าพนักงานศาล ให้ศาลที่ส่งแทน เบิกจ่ายค่าตอบแทนจากงบประมาณของศาลนั้นและแจ้งผลการส่งให้ศาลที่เป็นเจ้าของสำนวนทราบ

ข้อ ๙ เมื่อเจ้าพนักงานศาลเบิกจ่ายค่าตอบแทนตามระเบียบนี้แล้ว ให้งดเบิก ค่าใช้จ่ายและค่าตอบแทนตามระเบียบอื่น

ข้อ ๑๐ หลักฐานและเอกสารการเบิกจ่ายค่าตอบแทนในการส่งคำคู่ความหรือ เอกสารในคดีผู้บริโภคโดยเจ้าพนักงานศาล ประกอบด้วย

- (๑) หลักฐานที่แสดงถึงการมอบหมายให้เจ้าพนักงานศาลเป็นผู้ส่ง
- (๒) รายงานการส่งคำคู่ความหรือเอกสารในคดีผู้บริโภค
- (๓) ใบสำคัญรับเงิน

ข้อ ๑๑ ให้เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗

(ลงชื่อ) ดิเรก อิงคินันท์
(นายดิเรก อิงคินันท์)

ประธานศาลฎีกา

ประธานกรรมการบริหารศาลยุติธรรม

บัญชีค่าตอบแทนในการส่งคำคู่ความและเอกสารในคดีผู้บริโภค

ศาล/ที่ตั้ง	เงื่อนไขและอัตราค่าตอบแทน
ศาลซึ่งมีที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร	ส่งในเขตที่ศาลตั้งอยู่ หมายถึง ๓๐๐ บาท ส่งนอกเขตที่ศาลตั้งอยู่ หมายถึง ๔๐๐ บาท
ศาลซึ่งมีที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค	ส่งในอำเภอที่ศาลนั้นตั้งอยู่ หมายถึง ๓๐๐ บาท ส่งในอำเภออื่น ให้แต่ละศาลกำหนดตามความเหมาะสม โดยคำนึงถึงระยะทางในการเดินทางไปยังสถานที่ที่ระบุไว้ในหมายประกอบด้วย ขั้นต่ำหมายถึง ๓๐๐ บาท ขั้นสูงหมายถึง ๑,๐๐๐ บาท

หมายเหตุ ถ้อยคำตามระเบียบ

- เขต หมายถึง พื้นที่การแบ่งเขตการบริหารราชการกรุงเทพมหานคร ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เช่น เขตจตุจักร เขตหลักสี่ เขตดุสิต
- แขวง หมายถึง พื้นที่การแบ่งเขตการบริหารราชการกรุงเทพมหานคร ตามประกาศกรุงเทพมหานคร เช่น แขวงลาดยาว แขวงทุ่งสองห้อง แขวงตลาดพลู
- หมู่บ้าน หมายถึง ท้องที่ที่มีจำนวนคนประมาณ ๒๐๐ คน หรือไม่ต่ำกว่า ๕ บ้าน ซึ่งควรอยู่ในความปกครองอันเดียวกัน และได้มีการจัดตั้งโดยผู้ว่าราชการจังหวัด ตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. ๒๔๕๗ เช่น หมู่ที่ ๑ หมู่ที่ ๒ หมู่ที่ ๓